

τὸ ὅποιον τείνει ν' ἀπορροφήσῃ ὅλας τὰς ἑορτάς καὶ ὅλας τὰς τέρψεις τῶν Ἀθηνῶν, συγκαλοῦν κατὰ συνθήειαν ἐν πάσῃ πανηγύρεως ἡμέρᾳ τὴν μερίδα τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἄμμου του, καὶ αἱ δύο μεγάλαι πανηγύρεις ἡ τῶν Μεγάρων, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ τῆς Ἐλευσίνας τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγ. Γεωργίου, εἰς τὰς ὁποίας ἄθροισι μεταβαίνουνσι δι' ἀτμοπλοίων καὶ ἀμαζῶν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα γυθῶσι τοῦ μεγάρικοῦ κονιορτοῦ καὶ θερμομετρήσωσι τὸν ἥλιον τῆς Ἐλευσίνας, θεώμενοι τὰς περικαλλεῖς καὶ χρυσοκοσμητοὺς ἀγρότιδας ἐν τῷ γραφικῷ συμπλέγματι τοῦ ἀρχαίου χοροῦ τῆς γράτας.

Ἐφέτος προσετέθησαν οἱ ἐν τῷ φαληρικῷ ἀλιπέδῳ ἵπποδρομικοὶ ἀγῶνες ἑπασχολήσαντες ἐπὶ δύο κυριακὰς μεγάλην μερίδα πληθυσμοῦ, μολονότι δὲν κατώρθωσαν ἔτι νὰ ἐγκλιματισθῶσιν οὗτοι καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς ἀλλαχοῦ, ἐξυψούμενοι εἰς εἶδος ἐθνικῆς πανηγύρεως, πλήρους θελητήρου καὶ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλ' ἀπομένουσι μόνον ἀπλοῖ συναγωνισμοὶ προσωπικῆς φιλοτιμίας καὶ ἐλευθεριότητος. Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν ὅτι διὰ τῶν ἀκαταβλήτων ἐνεργειῶν τῶν διοργανούντων αὐτάς, σημαντικὴ πρόοδος καὶ τελειοποίησις θὰ ἐπέλθῃ ἐν τῷ μέλλοντι τοῦτ' αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Παρασσῶν διοργανωθείσης Ἐκθέσεως ἀνθῶν καὶ φυτῶν, ἧτις ἀπομένει εἰσέτι στενὴ καὶ περιορισμένη.

* *

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον γεγονός τοῦ λήξαντος μηνὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἡ ἐγκαινισις τοῦ ἀπὸ Βώλου εἰς Λάρισαν σιδηροδρόμου, ἐπίσημως γενομένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ, ἑορτάζοντος οὕτω λαμπρῶς διὰ γιγαντιαίου βήματος πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν, τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἔνωσιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

* *

Καὶ φεύγει πάλιν ὁ Ἀπρίλιος, ὁ φαιδρὸς καὶ ἥρεμος μῆν, ἀφοῦ ἐχάρισε τὴν ζωὴν εἰς τόσα μικρὰ πτηνὰ φλυαρῶντα ἐν ταῖς φωλεαῖς, εἰς τόσα ἔντομα βόσκοντα ἐν τοῖς κήποις, ἀφοῦ κατέλιπε καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς κληρονομίαν καὶ αὐτὰ τὰ τελευταῖά του ῥόδα, ἵνα πλέξωμεν στεφάνους καὶ κοσμήσωμεν τὰς θύρας τῶν οἰκῶν μας, ὑποδεχόμενοι τὸν εὐτυχῆ αὐτοῦ διάδοχον τὸν ἡλιερόν καὶ ῥοδοσπεφῆ Μάιον.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ:

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ:
Ὁ κ. Μ* πρὸς τὸν κ. Ν*, ὅστις διατάσσει νὰ τῷ φέρωσι δύο φιάλας καμπανίτου:

— Κάτι βλέπω ἔξω τῶρριξες σήμερα; μήπως εἶχες καμμίαν ἐξαιρετικὴν τύχην;..

— Τύχην λέγεις; Εἶνε σήμερον, ἀδελφέ, ἡ ἐπέτειος τοῦ θανάτου τῆς μακαρίτισσας τῆς γυναίκας μου!

* *

Ἐκεῖνος: Σκληρὰ, θὰ μὲ κάμῃς νὰ ἀποθάνω, καὶ τότε θὰ σοῦ παρουσιάζεται τὸ πνεῦμά μου...

Ἐκεῖνη: Τὸ πνεῦμά σου; τότε λοιπὸν θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν τέλος πάντων νὰ γνωρίσω ἕνα πρᾶγμα, ποῦ εἶω; σήμερον μοῦ εἶνε ἐντελὲς ἀγνωστον!

* *

Ἐν βιβλιοπωλείῳ:

— Πόσο ἔχει ὁ Καζαμίας;

— Μία δραχμὴ.

Μετά τινα σκέψιν:

— Νά, πάρε ἐξήντα λεπτά καὶ δόσε μου ἕνα.

— Ὅχι!...

— Μὰ τί; τώρα πέρασαν 4 μῆνες ἀπὸ τὸ χρονο, κ' ἐκεῖνα τὰ φύλλα μοῦ εἶνε πλέον ἄχρηστα! δὲν μπορῶ νὰ σοῦ τὰ πληρώσω κ' ἐκεῖνα!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν οἱ δόλιοι καὶ ἄτιμοι ἄνθρωποι εἶχον ἀρκοῦσαν ὀξυδέρκειαν ἵνα διδῶσι τὸ ἀληθὲς αὐτῶν συμφέρον, ἐξ ἀπαντος θὰ ἐγίνοντο ἐντιμοὶ ἂν οὐχὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διεξάγῃσι καλλίτερον τὰς ὑποθέσεις των ἐν τῷ κόσμῳ. Οἱ τοιοῦτοι ἐκτυφλοῦνται συνήθως τοσοῦτον ὑπὸ τῆς ἰδίας πλεονεξίας καὶ τοῦ φθόνου, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι πέραν τοῦ ἰσίου συμφέροντος, οὔτε νὰ παρατηρήσωσι τὰς συνεπειὰς τῆς ἀνεγνωρισμένης ἀπεραιότητος ἐνὸς ἀνθρώπου καὶ τὰ μέγιστα ὠφελήματα, ἅτινα ἡ καλὴ ὑπόληψις προσπορίζει ἐν τέλει εἰς τὸν ἄνθρωπον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατανάλωσις ἵππειου κρέατος ἐν Παρισίοις. — Ἐκ διατριβῆς τοῦ κ. Γ. Πιλαβίου περὶ τοῦ ἵππειου κρέατος ὡς εἶδος τροφίμου τοῦ ἀνθρώπου δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς μεταφέρομεν ἐνταῦθα τὰς ἐπομένους πληροφορίας:

«Τῷ 1856 τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου, πιεζόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῶν παρακλήσεων τῶν ἐπιφανεστέρων ἐπιστημόνων ἀνδρῶν, συνέστησεν ἰδίαν ἐπιτροπὴν τῆς ὑγείας, εἰς τὴν ὑπέβαλε τὴν ἐξέτασιν τοῦ κρέατος, καὶ ἐξέτησεν ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν καὶ παρατήρησιν θετικῶς ἀποφανθῇ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δύναιται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πώλησιν τοῦ ἵππειου κρέατος εἰς τὰ δημόσια τῶν Παρισίων κρεοπωλεῖα. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης συνταχθεῖσα παρὰ τῶν ἰατρῶν Huzard καὶ Verneis συμπραίνεται, ὅτι εἰ καὶ θεωρεῖ ἴσως ὑπερβολικὰ τὰ

ἕως τότε ὑπὲρ τῆς χρήσεως τοῦ ἵππειου κρέατος γραφέντα καὶ λεγθέντα, μολοντοῦτο ἡ Κυβέρνησις δύναται ἀφόδως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς δημοσίας υἰείας· νῦν ἐπιτρέψῃ τὴν ἐν δημοσίᾳ κρεοπωλείῳ πώλησιν τοῦ ἵππειου κρέατος πρὸς δημοσίαν διατροφήν.

» Κατ' ἀκολουθίαν, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας σπουδαίων ἀνδρῶν καὶ ἰδίως τῆς ἐν Παρισίοις Ζωολογικῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς τὴν ἐπελευθύναν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐξεδόθησαν ἔκτοτε εἰδικὰ νομοθετήματα καὶ ἀστυνομικαὶ ὑγειναὶ διατάξεις, δι' ὧν ἐπετρέπετο κατὰ τὸ 1866 ἡ σύστασις εἰδικῶν κρεοπωλείων, ἔνθα ἀντὶ ἐλαχίστης διατιμήσεως ἐπωλεῖτο δημοσίως τὸ ἵππειον κρέας. Ὅθεν τὸ πρῶτον τοιοῦτον ἱπποκρεοπωλεῖον ἠνοίχθη ἐν Παρισίοις τὴν 9 Ἰουλίου τοῦ 1866· μέχρι δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐπομένου ἔτους 1867, ἐν διαστήματι ἐνὸς δηλονότι ἔτους, ὁ ἀριθμὸς τῶν σφαγέντων ἵππων ἀνῆλθεν εἰς 2,152, ἧτοι ἐν ὅλῳ κατηνχλώθη πρὸς δημοσίαν διατροφήν ἵππειον κρέας 400,260 χιλιογράμμων.

» Κατὰ τὸ 1872, ἧτοι ἐν ἔτος μετὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων, ὁ ἀριθμὸς τῶν σφαγέντων ἵππων ἔφθασεν εἰς 5,732, ἧτοι ἐγένετο κατανάλωσις 994,580 χιλιογράμμων καθαροῦ ἵππειου κρέατος.

» Κατὰ τὸ 1875 ἐσφάγησαν ἐν Παρισίοις πλείονες τῶν 6,000 ἵππων, τὸ δ' ὀλίγον βάρος τοῦ καταναλωθέντος κρέατος ἔφθασε μέχρις 1,300,000 χιλιογράμμων.

» Τὴν ὑπερβολικωτάτην φυσικῶς κατανάλωσιν τοῦ ἵππειου κρέατος εὐρίσκομεν κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν Παρισίων πολιορκίαν (1871), ὅτε κατὰ τὸ ὀλιγρόν ἐκεῖνο διάστημα ἐσφάγησαν ἐν τῇ πόλει μόνον ταύτῃ πλείονες τῶν 65,000 ἵππων, ὧν καὶ ἡμιόνων, ἧτοι ἐγένετο δημοσία κατανάλωσις 12,300,000 χιλιογράμμων ἵππειου κρέατος.

» Ἡ στατιστικὴ τοῦ ἔτους 1882 ἀναφέρει πλεόν τῶν 10,000 ἵππων σφαγέντων ἐν Παρισίοις· ἡ δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους 12,834.

» Ἀπὸ τοῦ 1866, ὅτε ἐσυστήθη ἐν Παρισίοις ἀδεία τῆς ἀστυνομίας τὸ πρῶτον ἱπποκρεοπωλεῖον, μέχρι τοῦ 1872, ἰδρῦθησαν αὐτόθι πλείονα τῶν 40 τοιούτων· κατὰ τὸ παρελθὸν δ' ἔτος 1883 ὁ ἀριθμὸς τούτων ἀνῆλθε μέχρι τῶν 80.

» Ἐὰν κατ' ἀκολουθίαν συγκρίνωμεν ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς, πειθόμεθα ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἵππειου κρέατος ἐν Παρισίοις θαυμασίως προώδευσε, καταναλισκομένου κυρίως εἰς ὠρισμένας συνοικίας πρὸς διαφορὰν τῆς ἀπωρατέρας ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῶν ἀπόρων σπουδαστῶν· καὶ τοῦτο κατ' ὅσον σήμερον τὸ ἵππειον κρέας πωλεῖται ἀντὶ τῆς ἡμισείας τιμῆς ἢ ὅσον τὸ βόειον».

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ θερμομέτρου. — Ἐσχάτως ὁ πρόεδρος τῆς ἐν Λονδίῳ βασιλικῆς μετεωρολογικῆς Ἑταιρίας κ. Scott ἀνέγνω ἐν τῇ Ἑταιρίᾳ ταύτῃ ὑπόμνημα συνοπτικὸν περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ θερμομέτρου. Ἐκ τῆς πραγματείας ταύτης γαλλικῆς ἐφημερίδος ἐρανίζεται τὰς ἐπομένας πληροφορίας·

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐφευρέτου τοῦ θερμομέτρου εἶνε ἄγνωστον. Ἡ παλαιότερα τοῦ ὄργάνου τούτου μνεῖα εὐρηται ἐν τινι ἔργῳ τοῦ διδάκτορος Fludd, δημοσιευ-

θέντι ἐν ἔτει 1633. Ὁ ἐπιστήμων οὗτος ἀναφέρει τὸ θερμομέτρον ὡς ἐν χρήσει ὄν πρὸ πενηνταετίας· ἐπίσης ποιεῖται μνεῖαν αὐτοῦ καὶ ὁ Βάκων ἀποθανὼν τῷ 1636. Τὰ πρῶτα θερμομέτρα ἦσαν κυρίως βάροθερμοσκόπια, ἡ δὲ κατασκευὴ αὐτῶν λίαν ἀτελής καὶ διάφορος τῆς τῶν σημερινῶν. Πρῶτη δὲ ἡ Ἀκαδημία Del Cimento ἔδωκεν εἰς τὸ χρησιμώτατον τοῦτο ὄργανον τὸ σχῆμα ὅπερ ἔχει νῦν.

Τὰ πρῶτα θερμομέτρα κατασκευάσθησαν τῷ 1621 ὑπὸ τοῦ Ὀλλανδοῦ Drebbel· ὁ δ' ἐκ Παταύου φυσικὸς Ch. Renaldi ἢ Renaldini πρῶτος προέτεινε τῷ 1694 νὰ σημειωθῶν ἐπὶ τοῦ θερμομέτρου τὰ δύο ὅρια τῆς θερμοκρασίας, τούτεστι τῆς τήξεως τοῦ πάγου καὶ τῆς τοῦ ζέοντος ὕδατος, καὶ νὰ διαιρεθῇ τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν μερῶν ἴσων ἀλλήλοις. Τὰ πρῶτα θερμομέτρα περιείχον οἰνόπνευμα πρὸς σημείωσιν τῆς θερμοκρασίας, πρῶτος δ' ὁ Χάλλειυ συνεβούλευσε τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ δι' ὑδραργύρου· τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀνέφερον πρῶτος ὁ Νεύτων. Τὸ θερμομέτρον τοῦ Ρεωμόρου ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ τελειοποιήσαντος αὐτό, πρῶτος δὲ κατασκευάσας αὐτὸ εἶνε ὁ du Luc, φυσικὸς ἐκ Γενεύης. Τὸ ἑκατονταβάθμιον θερμομέτρον, ὅπερ κοινῶς ἀποδίδεται εἰς τὴν Κέλσιον, εἶνε ἐπινοήσις ἄλλου ἐπιστήμονος, τοῦ Linndus· εἶχε δὲ τὸ ὄργανον τοῦτο ἐν ἀρχῇ ἀντιστρόφως τὴν κλίμακα αὐτοῦ, ἧτοι τὸ μὲν μηδὲν ἐσημείου τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ζέοντος ὕδατος, ὁ δ' ἀριθμὸς 100 τὴν τοῦ τηκομένου πάγου.

Ὁ Ἀμερικανὸς Βανδερβίλτ ὑπολογίζει τὴν περιουσίαν του εἰς 194,000,000 δολλάρια. «Εἶμαι, ἔλεγεν, ἐπ' ἐσχάτων πρὸς φίλον, ὁ πλουσιώτατος κάτοικος τῆς γῆς. Τοῦ δουκὸς τῆς Οὐεντμινστέρης ἡ περιουσία ὑπολογίζεται εἰς 200,000,000 δολλάρια, ἀλλ' ἀποφέρει δύο τοὺς ἑκατόν, ἐνῶ ἡ ἐμὴ περιουσία ἀποφέρει ἕξ.» Ἡ καθημερινὴ πρόσδος τοῦ Βανδερβίλτ ἀνέρχεται εἰς 28,334 δολλάρια, ἀνὰ πᾶσαν δ' ὥραν εἰσπράττει ἐκ τόκων 1180 δολλάρια. Ἐκ περιουσίας πορίζεται κατ' ἔτος 2,000,000 δολλάρια ἐξ ἐκποικίσεως γαϊῶν.

Ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Ἰβάν Τουργκένιεφ, κατατεθεὶς ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Πετρουπόλεως, βαρύνει κατὰ τινα εἰρησικὴν ἐφημερίδα 2 χιλιόγραμμα καὶ 12, γρ. ἧτοι ὀλίγον τι πλείονος τοῦ 1 1/2 ὀγκῶ. Ὁ ἐγκέφαλος τοῦ λόρδου Βύρμονος ἐξῆλγε 2 χιλιόγρ. 38, ὁ τοῦ Κρόμβελ 2,23, ὁ τοῦ Κυβιέρου 1,829, ὁ δὲ τοῦ Δουκροῦτρεν 1,236.

Ἡ εἰσαγωγὴ πεπηγὸτος κρέατος ἐξ Αὐστραλίας εἰς Ἀγγλίαν ἔλαβε, κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη, κολοσιαιὰς διαστάσεις. Ἐνῶ, κατὰ τὸ ἔτος 1880, εἰσῆχθησαν μόνον 400 κτήνη, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσῆχθησαν 199,732 σώματα κτηνῶν. Ἐκ 30 φορτίων τρία μόνον ἐφάρθησαν κατὰ τὸν πλοῦν, τὰ λοιπὰ δ' ἀφίχθησαν εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Οὕτως αἱ ἀναριθμητοὶ τῆς ἀπωταῆς ἀποικίας ἀγγέλαι χρησιμεύουσιν εἰς διατροφήν τῶν πεινεστέρων κατοίκων τῆς μητροπόλεως.